

kan for mig ikke være noget Afgjørende, og af den Grund har jeg ikke kunnet undlade at stille Forslaget. Maaskee har imidlertid den Betragtning ligget til Grund for de Herrers Optræden, at det, da Regjeringen ikke var for Sagen, og da flere af de Medlemmer i Udvalget, som tidligere holdt derpaa, vare vegne hørt derfra, vilde være unyttigt at gjøre et Forsøg; men jeg vil overlade til de ærede Medlemmer selv at oplyse Thinget om, hvad der i saa Henseende har været bestemmende for dem. Jeg skal kun for mit Vedkommende bemærke, at jeg anseer det for rimeligt, at, dersom der hos dem, der i sin Tid kæmpede for at faae dette Princip indført, nu havde været Fasthed i at holde paa det, havde Stillingen været en anden, end den nu er, og Udsigten til at faae Forslaget sat igjennem vilde efter min Overbeviisning da have været ret god. — Naar en anden Deel af Udvalgets Medlemmer er gaaet ind paa Regjeringens Forslag af de Grunde, denne har anført for, at man skulde vige bort fra den tidligere Udbetalingsmaade, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale nogle af disse Grunde, saaledes som vi finde dem i Motiverne til Loven. Den første, der findes, og som jeg derfor vil nævne først, er den „at Lønningforskiølsen ofte først indtræder, efterat Fordyringen af Livsformødenhederne forlængst er indtraadt og mulig henimod dens Ophør“. Dette skulde altsaa være en Grund til at fravige denne Betalingsmaade, men det er min Overbeviisning, at, naar en Embedsmand i Henhold til en Lov har Ret til at faae en vis Sum udbetalt, forsaavidt visse Kornpriser gjælde, vil dette have en stor Betydning for ham i oeconomic Henseende, thi, om han end ikke strax contant kan betale sine Livsformødenheder med sin ordinaire Gage, vil han med Lethed kunne rejse det i saa Henseende fornødne Laan, og der er stor Forskjel imellem ikke at have Udsigt til at faae større Løn, end man har, og at have en lovbestemt Ret til Lønningstillæg, naar man staaer overfor dem, af hvem man skal tilforhandle sig de Fornødenheder, man behøver for at kunne leve. Denne anførte Grund har derfor efter min Overbeviisning ikke Noget at betyde. Re-

gjeringen indrømmer dernæst selv, at der vel kunde findes en Maade, hvorpaa man kunde ordne denne Udbetalingsmaade, efter Regler, som mere svarede til den Verling i Prisen, der i det Hele taget bør komme i Betragtning, men hertil siger jeg, at jeg vilde have ønsket, at Regjeringen havde prøvet paa, om der ikke kunde gjøres et Fremskridt i saa Henseende, istedetfor ganske at opgive Sagen. Dersom Regjeringen ikke fordrede et hver Maaned tilstedeværende Arbejde, men maaskee blot fordrede det eengang aarlig, f. Ex. ved Enden af Finantsaaret, altsaa naar Forholdet indrettedes saaledes, at Lønningstillæget ikke blev udbetalt maanedlig i Forbindelse med den øvrige Løn, men reserveredes til at blive normeret og udbetalt ved vedkommende Aars Ende, vilde der vistnok blive sparet endeel Uleilighed, og altsaa vilde de Ulemper, som ere tilfiede ved at faae denne Udbetalingsmaade fulgt, blive betydelig indskrænkede. Der er dernæst fra Regjeringens Side gjort opmærksom paa, at man er bleven staaende paa Halvveien ved at anvende dette Princip, idet man af Hensyn til Statskassens Evne har anseet det for nødvendigt at sætte en Maximumsbestemmelse for den Kornpris, som burde komme i Betragtning ved Beregningen af Sæd-tillæget. Dertil svarer jeg, at, fordi man ikke kan gennemføre en god og sund Tanke i dens yderste Consequentser, fordi Livet og Principerne ikke altid kunne komme til at congruere eller at passe fuldkommen sammen, skal man ikke opgive det Gode, men søge at rette paa det saa meget, man kan. Det er ganske vist, at Statskassens Larv ligesaavel maa varetages som Embedsmændenes i en Sag som denne, og jeg kan derfor heller ikke indsee, at der hert ligger nogen Grund til at afvige fra Anvendelsen af denne Udbetalingsmaade. Der er endvidere gjort opmærksom paa, at der for Statskassen fremkommer en overordentlig forskjellig Udgift til Embedsmændenes Lønning under de værende Kornpriser, eller under Anvendelsen af de Lovbestemmelser, som nu gives, og at denne Forskjellighed vil stige, naar Principet ogsaa udvides til de mange Embedsmænd, som ikke tidligere have været underkastede dette. Med Hensyn hertil skal jeg for det Første gjøre op-